

sibe af den overordnede Domstol, der er indrettet for disse. Sager, altsaa af Overlandvæsenskommissionen.

(Med Hensyn til det af den ærede Landsthingsmand for Ake Kreds (Sonne) yttrede Ønske om at blive gjort bekendt med de af Regjeringen udnævnte Kommissærers Forhandlinger med Beboerne paa Bornholm, da skal jeg selvfølgelig med Fornøielse tilstille, efter Omstændighederne, enten det høitærede Thing eller det Udvalg, som det maatte nedsette, de udnævnte Kommissærers Forhandlingsprotokol saabelfom det Udcast til Vedtægter, der er affattet under Forhandlingerne for, saavidt jeg erindrer, 13 af de 15 Sogne. Med Hensyn til disse Vedtægter, har det selvfølgelig været Regjeringens Mening, at de først skulde udsædiggelses efter Forhandling med Sogneforstanderskaberne; man har derimod hverken villet eller kunnet binde sig til at gjøre deres Indhold aldeles afhængigt af Sogneforstanderskabernes Bestemmelse, og man har derfor indskrænket sig til at sige, at de skulde udsædiggelses af Indenrigsministeriet. Skulde Thinget imidlertid ønske, at der bliver tilføiet „efter foregaaende Forhandling med Sogneforstanderskabet“, — hvilken allerede har fundet Sted for de 13 Sognes Vedkommende — saa kan der fra min Side ikke være Noget til Hinder derfor.

Med Hensyn til de specielle Bemærkninger, der gjordes ved enkelte af Lovudkastets Paragrafer, navnlig om der kunde skee Modifikation i Bestemmelsen om Godtgjørelsen til de Hartkornseiere, der maae opgive Jord, som allerede er tagen i Brug, og paa den anden Side til dem, der ikke have opdyrket Jorden, men desuagtet have betalt Skatter i længere Tid, skal jeg ikke nærmere udtale mig nu, idet jeg tør forvente, at disse Punkter ville blive Gjenstand for Endringsforslag, eller at jeg endog maaskee vil faae Leilighed til at konferere herom med det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat i Sagen.

Det Samme gjælder om de Bemærkninger, som fremsattes af den ærede Landsthingsmand for Bornholm (Sonne), og ifølge hvilke han fandt det mindre rigtigt, at Amtsraadets Samtykke skulde erhverves til Anvendelsen af de

indtagne Udmarksjorder. Jeg troer kun foreløbig at maatte udtale som min Anskuelse, at det vil være rigtigt at fastholde denne Bestemmelse. Anvendelsen af disse Indtægter bør neppe gives i Hænderne paa den vieblikkelige Majoritet i vedkommende Sogneforstanderskab. Den ærede Landsthingsmand henviste til den Kontrol, der fra Statens Side føres med Kommunalbestyrelserne og altsaa ogsaa med Sogneforstanderskaberne; men med disse føres den netop igjennem Amtsraadene, og disse vilde derfor være den naturlige Instants i denne Henseende.

Stuttelig skal jeg med Hensyn til den Forespørgsel, som den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Brock) henvendte til mig med Hensyn til Fortsættelsen af de i § 7 2den Afdeling brugte Udtryk, bemærke, at der, hvad han antydede, men ikke syntes at kunne gaae ind paa, ganske vist ved Udtrykkene „Brugere“ og „Afgift, der skyldes tidligere Brugere“, netop er sigtet til de i § 4 omhandlede Godtgjørelser, der skulle tilstaaes de Hartkornseiere, der have anvendt Noget paa Opdyrkningen af de Jorder, som de havde overtaget. Man har med Villie ikke i Lovudkastet villet betegne dem som Eiere, men har kaldt dem Brugere, og at det kan blive en aarlig Afgift forudsættes i § 4, hvor det hedder, at forsaavidt denne Godtgjørelse ikke kan udredes kontant af Kommunens Kasse, skal den forrentes med 4 pCt., indtil Udbetaling deraf skeer. Det er dertil der sigtes i § 7 2den Afdeling; men om det kan udtrykkes tydeligere og heldigere, skal jeg henstille til Overveielse.

Rettelser.

Sp. 50, Lin. 3 f. o.: „da Frosten horte op“ læs: „da Frosten bevirkede, at Arbeider horte op“